

Tamid Chapter 2

(א) **ראונו אחיו שיירד**, והם רצו ובאו. מהרו והקדישו ידיהם ורגליהם מן הפיור, נטלו

את המגרפות ואת הצנורות ועלו לראש המזבח. **האברים והפזרים שלא נתאכלו**

מבערב, **סוקוין אותו לצדדי המזבח**. אם אין הצדדין מחזיקין, סוקרין אותו בסוכב, על

הכפוש.

(ב) החלו מעלין באפר על גבי **התפות**. **ותפות** הנה באמצע המזבח, פעמים עליו שלש

מאות כור. וכרגלים לא היו מדשנים אותו, מפני שהוא **נוי למזבח**.

מימיו לא נתעצל כהן מלהוציא את הדשן.

(ג) החלו מעלין בגזרין, לסדר את המערכה. **וכי כל העצים פשרים למערכה?** היו כל

העצים פשרים, חוץ משלזית ומשלגפון. אבל באלו רגילים: במרביות **שלתאנה**

ושלאגוז, ושלעז שמן.

(ד) סדר את המערכה גדולה מזרחה, ורחוקה מזרחה, וראשי גזרין הפנימיים **היו נוגעים**

בתפות. ורוח הנה בין הגזרים, שהיו מציתין את האליתה משם.

(ה) ברוו משם **עצי תאנה יפים**, לסדר את המערכה שניה **לקטרת**, מכנגד קרן מערבית

דרומית, משוד מן הקרן כלפי הצפון ארבע אמות; בעמד חמש סאים גחלים, [ובשבת

בעמד שמונת סאין גחלים], ששם היו נותנין שני בזפי **לבונה** ששלחם הפנים.

והאברים והפזרים שלא נתאכלו מבערב, **מחזירין אותם למערכה**. **הציתו שתי**

המערכות באש, וירדו ובאו להם ללשפת הגזית.

Shir Hashirim

תחת התפוח עוררתיך (ח:ה)

כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים (ב:ג)

התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח
(ב:ג)

Tamid Chapter 2

התפוח... נוי למזבח (ב)

ראשי גזרין היו נוגעים בתפוח
(ד)

שלתאנה ושלאגוז (ג-ד)

אֶל גַּנַּת אֶגְדֵּז יִרְדְּתִי (ו:יא)
מִקְטָרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מְכַל אֲבָקֶת רוּכַל (ג:ו)
לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים (א:ג), נְתַנּוּ רִיחַ (ב:יג)

לקטרת... לבונה (ה)

Yoma 2:1-2

(א) בְּרֵאשׁוֹנָה, כָּל מִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְתַרוֹם אֶת הַמִּזְבֵּחַ, תּוֹרֵם; בְּזִמְנָן שֶׁהוּן מְרוּבִים, וְרָצִים וְעוֹלִים בְּכַבֵּשׁ, וְכָל הַקּוֹדֵם אֶת חֲבִירוֹ לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת זָכָה. אִם הָיוּ שְׁנַיִם שְׁווִים, וְהִמְמוֹנָה אֹמֵר לָהֶם: "הַצְּבִיעוּ!" וּמָה הֵן מוֹצִיאִין? אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, וְאִין מוֹצִיאִין אֲגוּדָל בְּמִקְדָּשׁ.

(ב) מַעֲשֵׂה שֶׁהָיוּ שְׁנַיִם שְׁווִים וְרָצִים וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ, דְּחָף אֶחָד מֵהֶן אֶת חֲבִירוֹ, וְנִשְׁבְּרָה רֵגְלוֹ. וְכִשְׂרָאוּ בֵּית דִּין שֶׁהוּן בָּאִין לִידֵי סַכְנָה, הִתְקִינוּ שֶׁלֹּא יִהְיוּ תוֹרְמִים אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֲלֵא בְּפִיִּס.

(Megillat Ta'anit 1-8 Nissan (Noam, p. 165

ביתוסין אומרים: 'משל יחיד [התמידים] באין, שנאמר "את הכבש אחד תעשה בבקר" – ליחיד משמע'. וחכמים אומרים: "תשמרו להקריב לי" – לרבים משמע'. התקינו שיהא היחיד שוקל שקליו ונותנן כל שנה ושנה, ויהיה תמיד קרב משל צבור.

Yoma 1:5

מְסֻרוֹהוּ זִקְנֵי בֵּית דִּין לְזִקְנֵי כְּהוֹנָה, הוֹלִיכֻהוּ לְעֵלְיֵית בֵּית אַבְטִינָס, הַשְּׁבִיעוּהוּ וְנִיפְטְרוּ וְהִלְכוּ לָהֶם. וְאוֹמְרִים לוֹ: "אִישִׁי כִּהֵן גְּדוֹל, אָנוּ שְׁלוּחֵי בֵּית דִּין, וְאַתָּה שְׁלוּחֵנוּ וְשְׁלוּחַ בֵּית דִּין, מִשְׁבִּיעִים אָנוּ עָלֶיךָ בְּמִי שֶׁשָּׁפִין אֶת שְׁמוֹ בְּבֵית הַזֶּה, שֶׁלֹּא תִשָּׁנֶה דְּבַר מִכָּל מַה שֶּׁאֲמַרְנוּ לָךְ."

Tamid Chapter 3

(א) **אמר להם הממונה:** 'בואו והפיסו: מי שוחט, מי זורק, מי מדשן את מזבח הפנימי, מי מדשן את המנורה, מי מעלה אברים לכבש: הראש והרגל, ושתי הידים, העקץ והרגל, הקוזה והגרה ושתי הדפנות, הקרבים, והסלת, והחבתים, והיין.' הפיסו, זכה מי שזכה.

(ב) אמר להם: 'צאו וראו, אם הגיע זמן השחיטה.' אם הגיע, הרואה אומר 'ברקי!' מתנה בן שמואל אומר: 'האיר פני כל המזרח?' 'עד שהוא פתברון?' והוא אומר 'הין, הין!'

(ג) אמר להם: 'צאו והביאו טלה מלשכת הטללים...'

(ד) **נכנסו ללשכת הפלים**, הוציאו משם תשעים ושלושה כלי כסף וכלי זהב. והשקו את התמיד בכוס שלזנהב. אף על פי שהוא מבקר מבערב, מבקרין אותו לאור האבוקות.

(ה) **מי שזכה בתמיד**, מושכו, והולך לבית המטבחים. ומי שזכו באברים הולכין אחריו...

(ו) **מי שזכו בדשון מזבח הפנימי והמנורה**, היו מקדמין, וארבעה כלים בידו: הטני והפז, ושני **מפתחות**... ושני **מפתחות**, אחד יורד לאמת השחי, ואחד **פותח** כיון.

(ז) בא לו לפשפש הצפוני. ושני פשפושין היו לו לשער הגדול, אחד בצפון ואחד בדרום.

שבדרום, **לא נכנס** בו אדם מעולם, ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל "ויאמר אלי יי,

השער הזה **סגור יהיה, לא יפתח**, ואיש לא יבא בו, **פי יי אלהי ישראל בא בו, והיה**

סגור" (יחזקאל מ"ד:ב). נטל את **המפתח ופתח** את הפשפש, **נכנס** להמא, ומהמא

להיכל, עד שהוא מגיע לשער הגדול. הגיע לשער הגדול, העביר את הנגר, ואת

הפותחיות, ופתחו. לא היה השוחט שוחט, עד שהוא שומע קול שער הגדול **שנפתח**.

(ח) **מיריחו** היו שומעין קול שער הגדול **שנפתח**.

מיריחו היו שומעין קול המגרפה.

מיריחו היו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מכנה לפיור.

מיריחו היו שומעין קול גביני כרוז.

מיריחו היו שומעין קול הקליל.

מיריחו היו שומעין קול הצלצל. ויש אומרים: אף **קולו שלכהן גדול**, שהיה מזכיר

את השם ביום הכפורים.

מיריחו היו מריחים ריח פטום הקטרת. אמר רבי אלעזר בן דלגאי: עזים היו לבית אבא
 בהר מכור, והיו מתעטשות מריח פטום הקטרת.
 (ט) **מי שזכה בדשון מזבח הפנימי, נכנס** ונטל את הטני, והניחו לפניו, והנה חופן ונותן
 לתוכו. באחרונה, כבד את השאר לתוכו, והניחו, ויצא.
מי שזכה בדשון המנורה, נכנס ומצא שני גרות מזרחיים דולקין, מדשן את השאר,
 ומניח אלו במקומן. מצאן שכבו, מדשנו, ומדליקן מן הדולקים, ואחר כך מדשן את
 השאר.
 ואכן [היתה] לפני המנורה, ובה שלוש מעלות, שעליה כהן עומד ומטיב את הנרות.
 הניח את הכוז על מעלה שניה, ויצא.

Tamid Chapter 1

Tamid Chapter 3

הגיע לשער הגדול, העביר את הנגר, ואת וישב לו אצל אחיו הפהנים, עד שהשערים
 הפותחות, ופתחו.

והממנה יבא ודפק עליהן, והן פתחו לו. נטל

נטל את המפתח ופתח את הפשפש, את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס
 נכנס להתא מבית המוקד לעזרה, ונכנסו אחריו, שתי
 אבוקות שלאור בינן.

שפדרום, לא נכנס בו אדם מעולם אין אדם נכנס עמו

עד שהוא מגיע לשער הגדול. נכנס היה בודקין והולכין, עד שמגיעין למקום
 להתא, ומהתא להיכל עושה חבתין.

לא היה השוחט שוחט עד שהוא שומע עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין
 קול שער הגדול שנפתח מכנה לפיור והן אומרין 'הגיע [עת]!!'

End of Chapter 2

End of Chapter 4

וַיֵּרְדוּ וַיָּבֹאוּ לָהֶם לְלִשְׁכַּת הַגְּזִית.

Beginning of Chapter 3

אָמַר לָהֶם הַמַּמְנֶה: בּוֹאוּ וְהִפְּסוּ
3:2

עַד לְהוֹא בְּחִבְרוֹן

וַיֵּרְדוּ וַיָּבֹאוּ לָהֶם לְלִשְׁכַּת הַגְּזִית
לְקָרוֹת אֵת שְׁמֵעַ.

Beginning of Chapter 5

אָמַר לָהֶם הַמַּמְנֶה: בְּרַכּוּ בְּרִכָּה אַחַת
4:1

מֵעֲקִידֵינִי אוֹתוֹ